

Στον

Πόντο μετονόμασαν το Δεκέμβριο σε Χριστιανάρτς από τη γέννηση του Χριστού. Το τσουχτερό κρύο, τα χιόνια και οι γιορτές των Χριστουγέννων ήταν τα κύρια χαρακτηριστικά αυτού του μήνα.

Για τις τρεις γιορτές του πρώτου δεκαημέρου έλεγαν: «Αε Βαρβάρα φύσα, Αε Σάββα τούφ'σον, Αε Νικόλα χιόντσον». Ο μήνας φημιζόταν για τα πολλά χειμωνιάτικα «παρακάθια» (συγκεντρώσεις βραδινές), πότε στο ένα και πότε στο άλλο σπίτι της γειτονιάς. Τη γιορτή του Αγίου Ελευθερίου την τιμούσαν ιδιαίτερα οι έγκυες, για να ελευθερωθούν εύκολα. Όταν μια γυναίκα επισκεπτόταν «έμποδον» (έγκυο) της έλεγε: «Ας σον Αε Λευτέρ' έρθα, ο Θεός να ελευθερών' τσε».

Την παραμονή των Χριστουγέννων οι νέοι γύριζαν όλα τα σπίτια της γειτονιάς και έψαλαν το «Καλήν εσπέραν Άρχοντες» και στην ποντιακή, το «Χριστός γεννέθεν! Χαράς σον κόσμον!»

Τα μεσάνυχτα ξυπνούσε τον κόσμο ο γλυκός ήχος των κουδουνιών που χτυπούσε μια παρέα, την οποία όριζε η εκκλησιαστική επιτροπή της ενορίας. Σε κάθε σπίτι μπροστά έλεγε: «Εγνεφίστεν, σκωθέστεν, η εκκλησία και ο Χριστόν λαλεί σας Χριστιανοί».

Το Χριστουγεννιάτικο δέντρο το στόλιζαν συνήθως τα παιδιά του σχολείου με ξηρούς καρπούς και με ζωγραφιές γύρω από τη γέννηση.

Ανήμερα των Χριστουγέννων όλη η οικογένεια καθόταν στο τραπέζι. Είχαν μεγάλη λαχτάρα για το Χριστουγεννιάτικο τραπέζι. Σαράντα μέρες νήστευαν αυστηρά, ακόμη και οι άρρωστοι. «Ντό έεις και θα τρώς; Η νεστείαν άλλον καλείον λαρών'». «Γιατί μαντζιρίεις; Ο γουρζουλάς εσέβεσε;».

Μετά από το τραπέζι άρχιζαν τις επισκέψεις. Σε κάθε επίσκεψη έδιναν την ευχή: «Σ' έτη πολλά και να βοηθά και από καιρού πα».

Πηγή: epontos.blogspot.gr